

LỜI NGƯỜI VỢ THƯƠNG BINH VNCH

(Kính tặng Quý Chị-Em một đời tận
tụy thủy chung lo cho người chồng
Thương Binh từ trận chiến trở
về...hiện nay còn sống dưới chế độ
bạo tàn CSVN).

Bao năm trời chiến chinh
Từng đêm nghe tiếng súng.
Lòng thẳng thốt, em nguyện lời kinh
tụng
Cầu xin anh được mọi an bình.
Ôm con vào lòng, không nghĩ lẽ Tử
Sinh,
Luôn mong đợi phút anh về, chiến
thắng.
Dòng lệ âm thầm giữa đời mưa nắng
Còn tình nhau, nuôi sống tâm hồn.
Rồi một chiều mưa, trong bóng xế
hoàng hôn
Tin anh về, xác thân không toàn vẹn!
Em nhìn anh, cố lau dòng lệ ghen,
Anh vẫn còn! – Như thế đủ cho em.
Đồng đội bao người vào Quân Sư,
không tên,
Anh còn sống - Đòi cho em điếm
phúc.
Hoàng Tử lòng em, dù máu loang
quân phục,
Vẫn còn nguyên Tình đẹp thuở anh đi.
Con nhìn anh, đầu thơ dại nghĩ gì,
Như muốn hỏi: - “Ông nào đây, xa

lạ!”.

Em khẽ nói: - “Con hãy nhìn tượng
đá
Dù rêu mờ, vẫn đẹp giữa trời xanh”!
Xác thân anh không còn được nguyên
lành
Em vẫn sống cùng tim anh trọn kiếp.
Hơn 40 năm – bao nhọc nhằn nối tiếp
Sá gì đâu! – Ta mãi sống bên nhau.
Quê hương mình còn bao nỗi khổ đau
Ta cố sống – dù cháo rau từng bữa.
Dịu nhau đi, như ngày xưa đôi lứa
Dưới hàng me tan học, bước chân về.
Xin anh cười, em vẫn vẹn câu thề
Bờ hạnh phúc, thuyền em không tách
bến.
Một ngày mai bình minh rồi sẽ đến
Quê Hương mình vui hát bản Tình
Ca.
Em tưởng thấy nạng gỗ nở thành hoa
Anh chiến thắng, cùng Toàn Dân thấy
hội.
Em và con dịu anh chung bước vội
Trên đường Xuân Tổ Quốc đã hồi
sinh.
Anh vẫn còn tình đồng đội bên mình
Và có cả em-con cùng chia sống.
Dù thân tàn, anh mãi là hoa mộng
Một đời em: - Xin hãnh diện về anh,
Người Thương Binh, chung máu tạo
Công Thành!

Võ Đại Tôn